

[Pürschel.]

vi foretrakket den Bestemmelse, som findes under Nr. 135, at Barnemord skal altid straffes efter denne Paragraf og straffes med fra 6 Maaneder til 4 Aar. I de særlig grove Tilfælde, som faktisk forekommer, skal man efter 2det Stykke kunne gaa op til 8 Aar; Straffen vil altsaa der blive fra 6 Maaneder til 8 Aar, medens Straffen efter Lovforslaget i disse Tilfælde vil blive Fængsel fra 5 Aar til paa Livstid.

Jeg tror, at den Ordning, vi foreslaar, er mere rationel baade end Lovforslagets og end den, som er foreslaaet fra Venstres Side, der alene gaar ud paa en Forhøjelse af Maksimum fra 4 til 6 Aar. — Jeg gør udtrykkeligt opmærksom paa, at Forsøg, som foretages under de formildende Omstændigheder: Nød, Vanære o. s. v., efter alle Forslagene er straffri i de Tilfælde, hvor Barnet kommer derfra uden at lide Skade.

Under Nr. 138 er der af Mindretallet under Nr. 2 stillet Forslag om, at § 238, 2det Stykke, slettes. Det vil sige, at man foreslaar at slette den Bestemmelse i Forslaget, der gaar ud paa, at det er straffrit at dræbe en haabløst syg, naar det sker for at befri denne for svære og uafvendelige Lidelser, og det altsaa sker efter Anmodning.

Hvor mange gode og humane Grunde der end kan anføres for, at det skal være tilladt at hjælpe en kær Slægtning, som ligger paa sit yderste og lider forfærdeligt, ud af denne Tilværelse, mener vi dog, at Modgrundene er stærkere, og at man skal være uhyre varsom med at indføre en Bestemmelse af denne Art. Jeg er i hvert Tilfælde for mit Vedkommende ganske overordentlig betænkelig ved, at denne Bestemmelse findes i Forslaget og har Udsigt til at gaa igennem i dette høje Ting.

Under Nr. 139 stilles der af Fru Mathilde Hauschultz alene, men altsaa opretholdt nu, Forslag om Ændring af Straffen for Hjælp til Selvmord, hvorefter saadan Hjælp ubetinget er strafbar. Efter Lovforslaget er det kun strafbart, naar egenyttig Hensigt foreligger, hvilket efter Fru Mathilde Hauschultz' Forslag er en skærpende Omstændighed.

Dernæst kommer jeg til Injurielovgivningen. Under Nr. 148 stiller hele Udvalget Forslag om Genoptagelse af en efter den nuværende Straffelov gældende Regel, nemlig at det betragtes som skærpende Omstændighed, at Fornærmelser er givet videre Udbredelse, f. Eks. trykt — det er jo det Tilfælde, der oftest forekommer i Praksis.

Dernæst har et Mindretal, Venstre og undertegnede, under Nr. 150 genoptaget

den Regel, som fandtes i Lovforslaget af 1928, at en fornærmet kan ramme en i Formen særlig krænkende Sigtelse uden at skulle gennemgaa den Skærsild, som det ofte vil være, at Modparten gør et Forsøg paa Sandhedsbevis, nemlig naar han nøjes med at paastaa Straffen anvendt paa den utilbørlige Form som saadan. Jeg tror, at denne Bestemmelse er rigtig, og har derfor sluttet mig til den.

Jeg kommer dernæst til Kapitel 28 om Berigelsesforbrydelser. Dette er jo ret kraftigt ændret i Ministeriets Forslag i Forhold til de tidligere paa Grundlag af den Enighed, der var opnaaet i Udvalget i Foraaret, og dog er der nu stillet en Række nye Ændringsforslag, og der vilde have været mange flere, hvis der ikke, navnlig fra socialdemokratisk Side, var vist en meget betydelig Resignation under Udformningen af dette Kapitel.

Til § 274 stilles der af hele Udvalget under Nr. 152 et Ændringsforslag, som giver en ny Formulering med Hensyn til Bestemmelsen af, hvad der i disse Henseender ligestilles med rørlige Ting. Definitionen „rørlige Ting“ har jo navnlig Betydning for Tyveri, men ogsaa for forskellige andre af Berigelsesforbrydelserne. Det, der sigtes til her, er dette, at det med Nutidens Udvikling har været nødvendigt at udvide Begrebet om, hvad der kan være Genstand for Tyveri, til ikke blot at omfatte rørlige Ting, men ogsaa saadant noget som f. Eks. Gas, idet man kan stjæle Gas ved at stikke ind paa Ledningen foran Maaleren, og paa samme Maade kan man stjæle Elektricitet. Medens Gas er noget, man, naar man har en fin Følelse, kan tage og føle paa, om jeg saa maa sige — ja, det kan man maaske ogsaa paa Elektricitet, men det er paa en helt anden Maade —, saa kommer man ved Elektricitet ud over det stofflige.

Da man jo kan vente, at Udviklingen vil blive fortsat, har man søgt at give en Formulering af, hvad der skal ligestilles med rørlige Ting, og denne Formulering var der Enighed om i Foraaret, og den er optaget i Forslaget. Men der er af Professor Vinding Kruse i et udmærket nyt Værk, der hedder „Ejendomsretten“, gjort nogle Betragtninger gældende med Hensyn til dette Punkt, som man har ment at burde tage Hensyn til, og samtidig er der i Udvalget blevet fremsat nogle Bemærkninger, som man ogsaa har villet tage Hensyn til.

Nu gaar Forslaget ud paa, som det vil ses af Ændringsforslag Nr. 152, at med „rørlige Ting“ skal ligestilles en Energi-